

Només pot ser feliç el qui sàpiga ser feliç amb tot - Confuci

Fí de curs

Ja ha arribat el final de curs, i amb ell la voràgine de festes i festivals de comiat abans de l'estiu. Aquestes festetes són com les reunions Tupperware. Tota la família, disposada a aplaudir sense cap mena de criteri les monades que els anem fem, atemorits i morts de vergonya, i per la qual cosa ens hem entrenat durant tot el curs. La primera demo de la temporada va ser el Festival de Natació Sincronitzada modalitat Duo (Laia i Mama), celebrat a Can Caralleu. Fruit del dur entrenament al qual he estat sotmesa durant tot el curs, vaig arribar al final de temporada en molt bona forma, obtenint el flamant diploma de "Nenúfar", serà que ja floto? El pare, malgrat haver participat a tots els entrenaments, va ser baixa el dia de l'entrega de premis.

Uns dies després també vaig assistir a la festa de fí de curs de la Fundació Talita. La fiestiqui es va celebrar al Parvulari Nostra Senyora, que ja us puc avançar en primícia que serà el meu parvulari a partir del mes de setembre. Durant tota la tarda vaig estar jugant amb alguns dels meus col·legues del triple 21 (la Carla, l'Elena, el

Pol, la Natàlia, etc). Els pares, com sempre van aprofitar per fer-la petar. Em pregunto si encara els hi queda alguna cosa per comentar...

Per les mateixes dates, també vam fer una sortida de dissabte organitzada per la Fundació Catalana Síndrome de Down. Vam anar a una Granja Escola a prop de Sant Pere de Ribes. Ens vam trobar tots els amiguets de sempre. Els amos de la Granja ens van ensenyar les cabres, els cavalls, els conills i els pollastres (d'una raça diferent a la raça Caprabo, ja que aquests es bellugaven i no tenien

cap safata blanca amb celofan).

A banda d'aquestes activitats "dirigides", he agafat el costum de trobar-me amb els meus amics un cop per setmana, però en lloc de fer-ho al Bar Sandor de la plaça Francesc Macià, o fem al Parc de Santa Amèlia.

Parte Mèdic: Com aquell que veu que s'acosta el desembre i encara no ha fet cap aportació al pla de pensions, els metges han decidit que durant aquest mes de juliol m'he de fer totes les proves possibles. Hem començat aquest cap de setmana amb una

d'aquelles analítiques que fan baixar la pressió sanguínea (la Claudia i les seves amigues del laboratori m'han tret 5 tubs de sang...). M'he aprimat...

Una altre que em volia veure és la traumatòloga Dra. Cabrera, especialista també en botànica de petites dimensions, ja que em va dir que igual em donaria unes "plantilles" (deuen ser com bonsais, però del Pirineu).

I just abans de marxar, visita al CDIAP per una avaluació psicomotriu. Apa, bones vacances.